

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

ÖZDEMİR ASAF

Yalnızlık
Paylaşılmas

ÖZDEMİR ASAF

Yalnızlık Paylaşılmas

Yapı Kredi Yayınları

ÖZDEMİR ASAF

Yalnızlık Paylaşılmaz

Yapı Kredi Yayınları - 4083

Şiir - 316

Yalnızlık Paylaşılmaz / Özdemir Asaf

Kitap editörü: Fahri Güllüoğlu

Kapak tasarımı: Nahide Dikel

İlk baskılar: Cem Yayınevi, 1978, Adam Yayınları, 2001

YKY'de 1. baskı: İstanbul, Mart 2014

4. baskı: İstanbul, Nisan 2015

ISBN 978-975-08-3261-1

© Yapı Kredi Kültür Sanat Yayıncılık Ticaret ve Sanayi A.Ş., 2008

Sertifika No: 12334

Bütün yayın hakları saklıdır.

Kaynak gösterilerek tanıtım için yapılacak kısa alıntılar dışında
yayıncının yazılı izni olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz.

Yapı Kredi Kültür Sanat Yayıncılık Ticaret ve Sanayi A.Ş.

İstiklal Caddesi No: 142 Odakule İş Merkezi Kat: 3 Beyoğlu 34430 İstanbul

Telefon: (0 212) 252 47 00 (pbx) Faks: (0 212) 293 07 23

<http://www.ykykultur.com.tr>

e-posta: ykykultur@ykykultur.com.tr

İnternet satış adresi: <http://alisveris.yapikredi.com.tr>

Yalnızlık Paylaşılmaz

Sözün bitim yerini
olay ya da konu seçmez,
söz seçer.

Başlangıcını da
olduğu gibi.

ŞAKA DEĞİL

Yer altından dinleniyoruz;
Tedirginliğimiz ondan.
Seslerimizi dinliyorlar,
Ölülerin katında biriktiriyorlar;
Suskunluğumuz ondan.

Bugün son sevişmelerimizi gözetliyorlar,
Her neyse..
Yarın düzenleyecekler aşklarımızı,
Ner'deyse.
Huysuzluğumuz ondan.
Perdeleri kapatmalı mı?
Perdeyse.
Yaşamlarımızın, doğumlarımızın
Tadı kaçmadan..
Gökteyse, yerdeyse,
Bir şeyse.

>

Çarpık çizdiriyorlar,
Karanlık yazdırıyorlar,
Canından bezdiriyorlar..
Kırgınlığımız ondan.
Acı-acı güldürüyorlar..
Hırçınlığımız ondan.
Ağlamaca karamsarlık tütüyor
Boram-boram
Konularımızdan..

Burukluğumuz ondan.

Bugünden tezi yok diyorum,
Korkmadan, utanmadan
Soyunup pazar enayiliklerini,
Giyinip sevi giysilerini
Bir bayram denemesi yapmalıyız..
Sayılı günler başlamadan.

BAŞLIK

Zamanın, ateşin ve ölümün
Boyası beyaz.

Aşkın, yalanın, kinin rengini
Kırmızı yaz.

Düşlerin, sevi'nin ve saygının giysilerini
Maviye boya.

Yoksulluğun, umutsuzluğun ve ayrılık gömleğini
Kara çiz.

Uzađa değil, usta
Öteye hep öteye gitti;
Yalnızlığı ondandır.

AŞK

Sen kocaman çöllerde bir kalabalık gibisin,
Kocaman denizlerde ender bir balık gibisin.
Bir ısıtır, bir üşütür, bir ağlatır, bir güldürür;
Sen hem bir hastalık hem de sağlık gibisin.

O VAR

Gözlerimizin önünde
İlginç bir yaşam sürdürdü.
Anlattı, dinledi, güldürdü,
Ölümü düşünmüyorduk,
Düşündürdü.

DIYEK

Türkiye’de İstanbul ne ise,
İstanbul’da gece ne ise,
Gecede yürümek ne ise,
Yürürken düşünmek ne ise,
Seni unutmamacasına düşünmek ne ise,
Unutmamanın anlamı ne ise,
Seni sevmek ne ise,
Saklayayım, yok söyleyeyim derken
Birden aşka düşmek ne ise.
Her neyse..

UZUN BİR ÖYKÜ

Hiç kimsenin kafesine
Koyamayacağı bir kuş..

Kaçmasını öylesine
Uçmasını böylesine
Unutmuş.

Bir insan sesine
Gelip konmuş.

UMUT YAPRAKLARI

Öyle bir ilkyaz ol ki korkut yaprakları,
Öyle bir son yaz ol ki tut yaprakları,
Sarıp dökülürken güz rüzgârlarında
Ardında sivrulsunlar, unut yaprakları.
Sevinçlerinde onlar vardı, hüzünlerinde onlar
Seninle yeşerdiler, seninle soldular..
Olsunlar senden sonra da umut yaprakları.

GÜLDEN GELEN

Açılmış bir gül kadar bütündür solmuş bir gül.
Dalından başlayan bahçeleri düşündürür.
Soğumuş özlemlerin uzak kuytularından
Kucaklar bir kadını, bir anıya öptürür.
Yalnızlığının yorgun ılık uykularından
Alır onu tomurcuk günlerine götürür.

İLK

Biri vardı, o ilk ağlamayı bulup
Herkesi güldüren.
Sonra da bunu unutup
Ağlarcasına gülen.

Benim heykellerim de benimle kımıldar.

BİLDİĞİM

Sana bakmaktan
Onu göremiyorum.
Bilmiyorum bunda ne var.

Bunu ben anlamam,
Bir o var,
O anlar.

ÖZLEM

Bir gece,
Gecede bir uyku..
Uykunun içinde ben..
Uyuyorum,
Uykudayım,
Yanımda sen.

Uykumun içinde bir rüya,
Rüyamda bir gece,
Gecede ben..
Bir yere gidiyorum,
Delice..
Aklımda sen.

Ben seni seviyorum,
Gizlice..
El-pençe duruyorum,
Yüzüne bakıyorum,
Söylemeden,
Tek hece.

Seni yitiriyorum
Çok karanlık bir anda..
Birden uyanıyorum,
Bakıyorum aydınlık;
Uyuyorsun yanımda..
Güzelce.

MUM ALEVİYLE OYNAYAN KEDİNİN ÖYKÜSÜ

I

Bir mum yanıyordu bir evin bir odasında
O evde bir de kedi vardı.
Geceler indiğinde kendi havasında
Mum yanar, kedi de oynardı.

Mumun yandığı gecelerden birinde
Kedi oyunlarına daldı.
Oyun arayan gözlerinde
Mumun alevi yandı,
Baktı,
Mumun titrek alevinde
Oyuna çağıran bir hava vardı.

Oyunlarını büyüten kedi büyüdü
Kendi türünde çocukcasına,
Döndü dolaştı, yavaş yavaş yürüdü
Geldi mumun yanına, oyuncakcasına.
Bir baktı, bir daha, bir daha baktı
Mumun alevinin dalgalanmasına
Uzandı bir el attı.
Bıyıklarını yaktırmadan anlamayacaktı..
İlk kez gördüğü mumun yakmasına
İnanmayacaktı.

>

Kedi, oyunlarında büyüyordu,
Mum, üşüyordu yanmalarında.
Zaman ikili yürüyordu
Aralarında.
Bir ayrışım görünüyordu
Birinin yanmalarında
Öbürünün oynamalarında.

Kedi oyunlarında büyüyordu,
Yitirerek gitgide oyunlarını.
Mum küçülüyordu yanmalarında,
Yitirerek gitgide yakmalarını.

Oynarken büyüyen kedi yanacak,
Aydınlatırken küçülen mum yakacaktı.
Küçülen yaka-yaka aydınlatacak,
Büyüyen yana yana anlayacaktı.

Bir mum yanmasından
Ve bir kedi oyunundan
Kaldı sonunda
Bir gecenin tam ortasında
Bir evin bir odasında
Göz-göze susan
İki insan.

II

Mum yandı bitti,
Kedi büyüdü gitti.
Oyunlar karıştı gecelerde
Suskun uykusuzluklara.

O iki insandan, sonunda
Birinin anılarında kedi,
Birinin dalmalarında mum
Kaldı gitti.

Nerede bir mum yansa şimdi,
Nerede oynasa bir kedi,
Birbirine yansıyor, karışıyor gölgeleri..
Bugün dün gibi oluyor,
Dün bugün gibi.
Mum ellerimi tırmaıyor,
Belleğimi yakıyor kedinin elleri.

YALIN

Her seven

Sevilenin boy aynasıdır.

Sevmek

Sevilenin o aynaya bakmasıdır.

*Her karşılaşmamızda kendine özgü
gülümsemesiyle, elini kulağının
arkasına koyup eğilir, kulağıma
“onu bir daha oku” derdi Sabahattin Eyuboğlu.*

ONARMAK ZORDUR

Şarkılar değil de
Hep kulaklar bitiyor,
Onarmak zordur.

Bir yürek üşümüş
Kapamış kapılarını,
Onarmak zordur.

Bir şey yitirilmiş,
Hiç eskimeyecektir,
Onarmak zordur.

İnsanın içine düşen korku
Özgürlüğünden olmuştur,
Onarmak zordur.

Ölümü düşünmek yenilmek,
Sevmek ölümü yenmektir.
Onarmak zordur.

SESİN YARGILANIŞI

Savunmadan kendini,
Başı dik
Dinlemiştir duruşmayı,
Susmacasına.

Kim tutuklasa,
Ne kadar tutuklansa
Hep kaçmayı başarmıştır,
Kurtulmamacasına.

Hep egemen, özgür kalmış,
Tutsak almıştır güzelliği..
Aşkı sürgüne göndermiştir yataklara,
Kamçılarcasına.

Yaşlandıkça anlamlaşan,
Anıları unutulmaktan koruyan
Bir ulu bekçi, göze karşı,
Uyumamacasına.

Bir çiçek, hiç solmayan,
Hiç koparılamayan,
Hiç yalanı olmayan,
Sonsuzcasına.

MANTIK

Bir bařdır dűřűnűr bakar etikle estetik arasında.
Bir mermidir yatar kalkar namluyla el tetik arasında.
Aklıyla gűnlűnű okřar gűnlűyle uyandırır aklını,
Her an bir űlűye ađlar yařamlarla betik arasında.

UYKUSUZLUK

Uykusuzluk ve pencerede bir kedi
Gece boyu hiç konuşmadan durdu.
Yağmurlar yağdı, dindi,
Pencerede hep kedi,
Ne geceye girdi, ne de uyudu,
Baktı, baktı, baktı,
Belli değildi doğmadığı, doğduğu.

Sanki ona bir zaman
Hadi minderden in dendi.
O da şimdi, yola çıkıp bir duygudan
Pencerenin dışında duran
Bir geceden indi, odaya girdi.
Dedi:
Hadi şimdi sen de in uykundan.

>

Sevdi mi, sevmedi mi, belli etmedi.
Sürdürüp suskunluğunu
Bekledi.
Şimdi eski uykusuzluğunu
Yeni huysuzluğu besledi.
Aaaa..
Kedi bu uykunun içindeydi.

Ankara yolundaydı bir gece,
Bir gün Marmaris yolundaydı kedi.
Bütün uyku kapılarının önündeydi.

Mırmırları, tırmalamalarıyla
Bir kadının düşlerindeydi
Ve bütün hırçınlığıyla
Anılarının önündeydi.

ÖZEL BİR ŞİİR

Başında hiç sevmemek varken
Sonra anlamak var mı
Birden bir sevi dili.

Anılası bir geçitten ikili
Tam aldatırken ölümü
Sulamak bir yalan gülü.

Yıkanmıyor çamaşır gibi
Konular doğuruyor
Yalnızın kanayan eli.

Saygılı sevgisizliklerle dolu
Işıldayan geceler,
Tüm uykusuzluklar uykulu.

Tüm sıcak yastıklar soğuk,
Sevgiler yorgun, yapay,
Açık gözler kapalı.

Bir dönülmezliğe düşmüş
Kimbilir kimlerin yolu,
O gidilmezliğe gömülü.

Akşamların kucağında değil
Kendi kucağında ağlıyor
Hırçın sevgili.

ANMAK UNUTMAK

İki tür nokta var
Biri önüne ve ardına bakar,
Biri ardına bakmaz,
Ardını noktalar.

O YOLDA

Geliyor sandığım gidiyor çıktı,
Başlıyor umduğum bitiyor çıktı,
Üstüne-üstüne gittim, ne gidiş,
Altına-altına iniyor çıktı.

Uyu büyü dendi, düşüme gittim,
Haydi işe dendi, işime gittim,
Yaşa yaşa dendi, yaşıma gittim,
Yendiğim sandığım yeniyor çıktı.

Bozguna benzeyor, saklasam olmaz,
Eskiye yeniden başlasam olmaz,
Yakıştırsam olmaz, yazmasam olmaz,
Maviye boyadım, baktım mor çıktı.

Sapsarı saçları vardı, aklaştı,
Anılar üstüste bindi yükledi,
Bir büyük oyunun sonu yaklaştı,
Tüm yanan ışıklar sönüyor çıktı.

Gözünde bir ışık, çağırıyordu,
Beşikte bir çocuk, bağırıyordu,
Öyle bir düğündü, çan çalıyordu,
Gel çanı sandım git çalıyor çıktı.

Kimler kimler yoktu bizim kervanda,
Birer birer indi hepsi bir handa,
Savrulduk sap saman biz bu harmanda.
Bir gidiş yoluydu, dönüyor çıktı.

GARİP KOŞMA

Güzeller yoldan geçer,
Gel desen gel'den geçer,
Kal desen kal'dan geçer..
Garibi umursamaz,
Giderek el'den geçer.

Garibin koşma düşü,
Yollara düşme düşü..
Tek-başına gidişi,
Boynu bükük duruşu,
Gider güzelden geçer.

ÇİÇEK SENFONİSİ

Çiçeklerin akşamlarını
Akşamların çiçekleri
Aydınlatır..

Çiçeklerin adlarını
Birbirlerine benzemezlikleri
Adlandırır.

Biri alır bir güneşi
Öbürüne yıldız sunar,
Biri öbürünü yağmurlandırır.

Bir başkası bir güzelliği
Akıl almaz çalımıyla
Karanlıklandırır.

Bir düğünü aklandırır biri,
Biri bir yalanı silerken
Biri bir ölümü anılandırır.

Biri bekler sabahları,
Biri gündüz diye çıldırır
Bir başkası aydınlığı akşamlandırır.

Biri bağlar-bahçeler içinde nazlı,
Biri kendi kendini doğurur bayırlarda,
Biri kayaları ayaklandırır.

Pencereden bakar biri,
Biri el sürdürmez kimseye,

Biri kendini ağaçlandırır.

Tırmanır biri el ermez dikliklere.
Biri yerlere yaslar yüzünü
Topraklandırır.

Biri ordusunu yayar birdenbire
Tarlalara, öbek öbek,
Kanlandırır.

Biri şarkılarla gözleri besler,
Yeşillikleri ve sevgilileri
Umudlandırır.

Çiçekler hep bekler gibidir,
Oysa hiç beklemezler;
Biri arılandırır, biri kuşlandırır.

Biri rüzgârlandırır gönülleri,
Biri kızdırır soğumuş külleri..
Biri de kendini kucaklandırır.

Biri tek başına yürür yazgısında,
Biri sepetlerde demet demet
Ününü kaldırımlandırır.

Biri vazolandırır kendini salonlarda,
Biri kurur bir kitabın içinde,
Biri de kafes arkasında saksılandırır.

Çiçekler bir şölen yaşamda,
Renklerin en büyük orkestrası..
Dursuz-duraksız çalar her insanda
Sevinci, aldanıyı, ölümü ve yası.

OLMAK

Susmalarla içimde
Başımla gide-gide
Kâğıt kalem elimde
Gözümle konuşur oldum.

Bir babamdan, bir anamdan
Enine boyuna her yandan
Kimiyle kandan, kimiyle candan
Seviyle vuruşur oldum.

Ayrılık sonundaydı
Benim başımda durdu
Habire başıma vurdu
Bite bite oluşur oldum.

Her an bir gelen var gibi
Ha şimdi diyen var gibi
Sanki hep seven var gibi
Ev-ev, yol-yol taşınır oldum.

HOYRAT

Yüregimdeki aklımda
Hep aklımda, hep aklımda..
Akıl kesildi yüreğim,
Yürek kesildi aklım da.

İMİŞ

Ben bir ayna idim
Baktılar, baktım.
Gördüler, baktım,
Baktılar gördüm.
Ne düğünler, ne doğumlar,
Ne ölümler gördüm.
En çok yalanlara öldüm.
Kırdılar,
Kırıldım artık.

Ben bir ağaçtım
Baltalandım.
Yonga yonga yongalandım,
Yongalarda yandım,
Mangallarda, sobalarda,
Yangınlarda yandım.
Budaklarla budaklandım,
Cilâlandım, boyalandım.
Yaktım, yandım,
Yaktılar.
Yandım artık.

Ben bir çağlayandım
Bir ırmağa aktım,
Irmak oldum
Bir dereye vardım,
Dere oldum
Bir nehire vardım,
Nehir oldum

Bir denize vardım.
Hep baktılar..
Aktım artık.

BAHÇEDE

*Damla, kendini
tamamlayınca damlar.*

Günlerin gecelere bağlanışında bir,
Gecelerin günlere uzanışında iki,
Birikmemi tamamlanmaktan koruyorum şöyle ki:

Önce bir şeyler yitiriyorum, somut şeyler,
Çakmak, tarak, kalem, çanta, saat, para gibi
Önemsiz şeyler.
Alışkanlığım tükenmiyor
Biriktirmeyi sürdürüyorum gene,
Usanmıyorum.
Biçimler, renkler, şişeler eskiler.
Unuttuklarımı saymıyorum çünkü unutmuyorum.
Azala azala yitmekten
Bir de bütünlenmekten ötede
Hüzünlü bir gecikme içine dalıyorum
Yalnız başıma
Özel yoluma sapıyorum..
Seziyorum,
Birileri özenle bana bakıyor.

>

Uykum kaçıyor, ne iyi diyorum,
Somut şeyler karışıyor yaşantıma.
Elimi kesiyorum, kan akıyor,
Gizliden gizliye seviniyorum.

Öyle yalanlar saklanıyor ki gözlerime
Canım acıyor,
Deliriyorum;
Seviyorum neden sonra anlıyorlar
Acı acı seviniyorum.

Gözüme ilişiyor, kulağıma ilişiyor,
Görmemezliğe geliyorum,
Duymamazlığa geliyorum,
Düşünmüyorum, öteye itiyorum.
Damlamıyorum.

Karnım acıkıyor, yemiyorum.
Betim benzim sararıp soluyor,
Adını bile anmıyorum.
Soyunup-giyiniyor karşımda
Bakmıyorum.

Her gün kirleniyor, görüyorum
Okuyorum ilkin
Bu yüzden her gün yıkanıyor, çirkin
Yaşını soruyor korkular, ürküler, rüyalar
Uyanıyorum, saymıyorum.

Özelliğini anlatıyor taşlar, topraklar
Sararan düşen yapraklar,
Kocaman kocaman ağaçlar,
Dinlemiyorum.
Tomurcuklara, çiçeklere bakıyorum.

DENİZE

Sen ey deniz;
Yeşil deniz, mor deniz..
Kırmızıyla yazılısın
Sevgilere ve ölüme
Göklerden bakıyorsun
Mavi-mavi, ölüme.

KÖREBE

Işıksız bir gölgedir yalnızlık,
Arar bütünlemeye bir başka yalnızlığı;
Yazık ki taa kendine dek.
İner dağından dağından,
Bulamaz bir ses, gel deyen, çağırın..
Gözlerine yönelmiş bir ışık.
Gölgesinde kendisi,
Gölgesinde ışıksızlık.

Gölge vermeyen bir ışık
Yalnızlığını sürdürürken sonsuza dek,
Arar kendini bütünlesin diye
Bir gölge, sessiz, yumuşak, uyuyan.
Arar tek başına, elleri yüzüne uzanık bir anlam,
Kendisini gölgeleyecek.

KAÇAK

Hep o eski deniz özlemiydi onu
Kentin oyalayan sokaklarından
Yaşam yorgunluklarının sonu
Güney kıyılarına atan.

Denize bakmak adına
Güneşde ürpertilerle yatan
Üşümüş, silik anılarına
Gülen denizi baktıran.

AKŞAMIN ÜSTÜ

Genç idik, umularla yalnızdık;
Anlamamanın gücü koşuşlarımızda
Ve konularımızda bir sürü yanlışlık.
Şimdiyse ağır-ağır iniş yokuşlarımızda
Yalnız yalnızlık.

YALNIZLIĞA ÖVGÜ

Mutluluğun gözü kördür,
Yalnızlık sağlar.
Ondandır biri tökezleyerek yürür,
Öbürü uykusunda bile bağırır.

Mutluluk yalnız kendisini görür;
Unutur bu yüzden ilkin kendisini.
Yalnızlık kendi tutukluğunda özgür,
Boyuna bekler dönsün diye sesini.

Mutluluk alışır kendisine, ölümden beter;
Borçsuzluğuyla övünür, ama kedisi doğurmaz.
Yalnızlığın gidecek bir yeri yoktur;
Boyuna kapısına döner, açan olmaz.

Mutluluğun mezarları, yalnızlığın heykeli var..
Her ikisinin de saksılarında çiçek.
Biri hep başka bir renkle solar,
Öbürüyse ha açtı, ha açmayacak.

ÇAĞRI BALLADI

İçimiz dışımıza kolay yansır,
Saklasak saklamasak.
Ön yargılardan uzak
Eğilip içimize baksak..
Dışımız içimize yansımıyorsa
Bir şey var ya da yoktur
İkimizden birinde.
Biri öbürünü ısıtmıyorsa
Bir de içimize baksak.

Belki derinde, taa derinde.
Sen benim yerimde
Ben senin yerinde
Unutulmuş olabiliriz;
Birbirimizi uyandırsak..
Desek birbirimize
Haydi kalk
Gidelim yerlerimize;
Belki birbirimizi bulabiliriz.

HALLAÇ

İçimdeki o hallaç
Vuruyor da vuruyor.
Acaba karnı mı aç
Soruyor da soruyor.

İçimdeki o hallaç
Atıyor da atıyor,
İster saklan, ister kaç
Duruyor da duruyor.

Biraz yün biraz pamuk
Yoluyor da yoluyor,
Uykuda da uyanık
Duyuyor da duyuyor.

Uyandırıp uykumda
Kıskandırıp duygumda
Boram-boram soluyuk
Yoruyor da yoruyor.

Korkuyu bilmez yürek,
Toprak savuran kürek,
O hiç uyumaz köpek
Uluyor da uluyor.

YAPMA ÇİÇEKLER

Çırılçıplak bir kadın
İniyor güzellik dağlarının
Esmer akşamlarından,
Yalnızlığının ve yalanlarının
Karanlık uykusuzluklarına.

Ellerinde yapma çiçekler
Çiçekler yalana ve ölüme yakın
Kadının sakladıklarının
Günlere gecelere bölünmüş
Üşümüşlüğü
Bakın,
Sizlerle,
Yapma çiçeklerle örtülmüş.

Yapma çiçekler
Kadını kırmayın, rahat bırakın.
Yapma çiçekler
Solan renkleriyle ellerinde kadının
Bunu bilmeyecekler.

Yapma çiçeklerin renkleri soluyor
Kadının ellerinde.
Ah o çılgın renkler
Kadının gözlerinde
Soldukça kadın daha da esmer.

ADALI VE BEN

Adalı'nın alnına yazmışlar denizi
Sonra çizgi çizgi kesmişler,
Gömleğine dikmişler
Adalı'nın.

Adalı'nın kentte durumu yaman..
Gömleğim deniz diyor
Sorunca
Ama içki başına vuruyor, zaman zaman
Direniyor Adalı;
Tam kafayı bulunca
Ben sarhoş olmam
Benim her şeyim deniz diyor,
Boyuna adadan söz ediyor.

Takılıyorum,
Adalı diyorum, sevgilin de mi deniz
Sen ondan haber ver..
Susuyor dik dik bakıyor bana
Adalı beni sever,
Adalı bana küfür etmez..
Adalı diyorum boş ver
Bir başka yere diyorum gidip içelim bu gece..
İnsan sevdiği sürece
Uykusu gelmez.

Dalıyoruz bir gecenin içine..
Adalı bi sözümü iki etmez.

ANI ORMANINDAN ANILAR

Anmak kaçınılmaz bir gürültüdür, yankılanır da
Gider anılarına döner kendisine seslenir.
Aralık suskularda uğuldar, ardarda aralıklarında
Kendisini silerken derinleşir, unuttura unuttura beslenir.

Söylemek bir başka şeyi saklamak
Da değil midir..
Dedim ama gözler de bakarlar da;
O ise yüzünde silinirken yüreğinde çizgilenir.

Anmalarda sesin rengi kendiliğinden değişir,
Dağlarını kurar yerleşir duygularda,
Yerin göğün uçurumlarıyla birleşir.
Anmak bir yürekliliktir korkularda.

Hırçın dalgalanmalarında dirilir
Yalnızlık denizinin gizli fırtınalarında
Kendi sorularını yanıtlarken delileşir.
Ama sana da seni sorar kendi yankılarında.

Anmak bir acıyı hep yeniden sormaksa,
Bir kırgınlık yanığında öyküleştirmedir.
Dinmez burukluğunda bir ağrıyı susmaksa,
Sürekli yaralanmak, ölümle eşitleştirmedir.

Solmaya karşı hep yeniden açan bir çiçek,
Sana kuytularından korkusuz seslenecek.
Bütün kapılarını kapatsan ölesiyedek,
Yakan bir ışıkcasına yüreğine girecek.

YALNIZLIK

I

Yalnız kaldınız sanırsınız,
Biliyorum.
Yalnız bırakılmışsınız,
Biliyorum
Ötesi yok.

II

Ötesi var:
Yalnızlık
Müziğin bile seni dinlemesidir.
Yalnızlık
İnsanın kendine mektup yazması
Ve dönüp-dönüp onu okuması
Yalnızlığın da ötesidir.

YALNIZLIĞIN ADI

Derin bir uyku..
Düşümde
Düşündüm ister-istemez.
Aklıma takıldı
Yalnızlığın adı.

Tam o sırada
Bir sinek
Beni uyandırdı.
Gerçek bir sinek.
Yalnızlığın adı
Düşümde kaldı.

KARANLIK
HEP KENDİNE GİDER

Aydınlık
Karanlığa gider,
Seslenir:
Gel karanlık,
Der,
Seni aydınlatayım;
Görsünler,
Sende ışıık pırlıtsını.

Karanlık
Açmaz kapısını,
Bu çağrıdan ürker,
Ses vermez..
Bırakıp pılısını pırtısını,
Çeker gider.
Nereye gittiğini
Karanlıktan kimse görmez.

GÜNBEGÜN

Benim mezarlarımda ölü yok;
Hep yaşamış olanlar var..
Anılarımda bir yer
Dinmeksizin acıyor,
Günbegün,
Bundan.

Güldüğümü görenler
Bana bakıyor,
Görüyorum..
Ağlasam geçer,
Biliyorum..
Ağlanmıyor.

ÇAĞRIŞIMLAR

Çok küçük bir yalanı
Çok büyük bir orantıda
Dinlediniz mi..

Çok büyük bir yalanı
Çok yalın bir doğrultuda
Söylediniz mi..

Gecikmiş bir gizlemi
Birikmiş bir özlemi
Sakladınız mı..

Gelmeyecek bir gideni,
Olmayacak bir nedeni
Beklediniz mi..

Bir gerçeği erken,
Bir açlığı tokken
Anladınız mı..

Hep mi hep ölecekmiş gibi,
Hiç mi hiç ölmeyecekmiş gibi
Yaşadınız mı..

Yalanı sürmeye sürmeye,
Yanlış görmeye görmeye
Saklandınız mı..

Doğruluğun yönünde,
Doğruların önünde

Aklandınız mı..

Ortamsız bir yaşamda,
Yaşamsız bir ortamda
Harcandınız mı..

DUYGUYA TAŞ

Duyguluysan işin zor,
Yaşamda yeniksindir.
Duyguluysa sor,
Ona aşkları da acı verir.

Hep bir karanlığa uyanır, yalnız:
Düşleri gerçekleri, gerçekleri düşleridir.
Aldatsanız, aldansanız,
O hep bir karanlığa uyur gibidir.

Hiç ölüsü yoktur,
Herkes, her şey anısındadır.
Geleceği geçmiş'in gözünden okur;
Hep bir yangının bacasındadır.

Gülerken bir düğündür, acı-son'lu,
Aldatılara uğurlayan gelinlerini.
Bir çocuk bahçesidir, renk-renk balonlu,
Savaşlara uğurlayan bebeklerini.

Sinmiş her şarkıya, her uyanı'ya, uykuya,
Ölümün yaşayan kardeşidir.
Hep sezer, sezdikçe duyguluysa
Yengiler de hüznün gelir.

TABLO

Kedi kadının yanındaydı,
Kadın gecenin yanındaydı.

Kedi gitti geceye değdi,
Karardı,
Döndü kadına değdi.

Bir kadın portresi belirdi;
Elinde siyah bir gül vardı,
Kucağında kırmızı bir kedi.

KÖMÜR

Burada can sıkıntısı, can sıkıntısı orada.
Yıllar var uçuyorum, dönüyorum havada.
Gittikçe geliyorum, geldikçe gidiyorum
Bembeyaz olduğumu görüyorum arada.

MASAL

Düşünüyordum
Olaylara insan,
İnsanlara olay çıktı
Masalımdan.

Biri varmış, biri yokmuş derken
Yollardan trenlerden,
Sözü aldım getirdim
Dağlardan tepelerden.

Ben de biriktirdim
Hiç'leri hep'e
Bir dağ bozdum
Yaptım binlerce tepe.

Kurdum orada burada
Ev-ev, köyler kentler,
Dağıttım oda oda
Dağıttım birer birer.

Dağıldı tepelere
Dağların önü ardı,
Sevenlere sevilenlere
Artık bir tepe vardı.

Birinde sen, birinde ben
Öbürlerinde onlar vardı.
Aşklar başlayacakken
Sonlar tepelerden başladı.

>

Başladı ayrılıklar,
Ayrı ayrıydı adları.
Birer birer ayırdılar
Evleri odaları.

Bir zaman oralarda
Seven özleyen kimdi.
Evlerde odalarda
Yaşanmayan bir şimdi.

Bir daha düşünürsem masal
Bozmayacağım dağları.
Düşünmek iyi, düşünmek güzel,
Ama önce iyi çizmeli yolları.

Yakın yakın derine
El-ele olsun yürümeleri.
Ayrılığın yerine
Mutluluğun şiiri.

ÇİZİM

Ben ağacın resmini çizdim,
Hiç kimse için..
Daha ne yapraklarını yapıştırdım,
Ne adını koydum
Yemişlerinin..
Onu
Bir anlama yakıştırdım.

Adınıza büyüyor belleğimde ağaç,
Başka ağaçlar doğuruyor;
Büyümeyi bölüşüyorlar gölgelerinde..
Dal-dal, yaprak-yaprak öpüşüyorlar..
Çizmez olaydım, bizi soruyorlar..
Dönüp bizlere bakıyorum:
Dövüşüyorlar.

BİR ADAM

Korku dağlarının yürekçisi,
Ölüm denizlerinin kürekçisi;
Öyle suskun oturuyor şişesinin başında,
İçtiğinin hem hırsız, hem bekçisi,

Onu kırmış olmalı yaşamında birisi.
Dinledikçe susması, düşündükçe susması..
Tek başına iki kişi olmuş kendisiyle gölgesi,
Heykelini yontuyor yalnızlığın ustası.

ESKİ ÇANAĐIN ÖYKÜSÜ

Bir anak vardı eski
Bir anlamdı kendince
Anlatır anlatırdı
Zamana bir tanıktı

Biroklarmıř bir zaman
Ortakları ayrılmış
Kimi kırılmış yanmış
Kimi düşmüş atlamıř
Kalmış sonunda kendi
Ortakları yitince
Solmuş sararmıř rengi
Ne kadarsa o önce
Ve bir de nasıldıysa
Özenle anlatırdı
O kadar ballanırdı
Gözleri sulanırdı
Bir buruk sallanırdı
Görüntü deėerince

Alayı kaldırırdı
Olgundu isteyince
Ama ne var ağırdı
Direnirdi yerince
Birisi bağırınca
Öylesine sağırdı
İçine kapanırdı
Yakınına gelince
Bir de palazlanırdı

Uzaktan sevilince

>

Bir kırlık bir bağ vardı
O yıl çoştı gönendi
Bambaşka ürün verdi
Pazara malı indi
Kasaba pazarında
Koşuldu yarışıldı
Bir anda kapışıldı
Alan satan övündü
Alamayan dövündü
Bulamayan ağladı
Yeni ürün patladı

Çanak daldı bir süre
Bir anı evrenince
Yavaşça ince ince
Yanına sokuldular
Yolunca yordamınca
Boşluğunu buldular
Yeni ürün koydular
Yeni ürün dolunca
Eski çanak çatladı
Bir adı kaldı bunca.

TAŞ YAZI¹

Gölüş bir yanaşımdır bir öbür bir kişiye
Birden iki kişiyi döndürür bir kişiye
Anılarından kale yapıp sığinsa bile
Yetmez yalnız başına bir ömür bir kişiye.

¹ Yeni adıyla tekrar.. Eski adları “Çiçekleri Yemeyin” kitabında AN ve Bebek’teki “Şimdi” isimli mekânının duvarında ise HER idi.

PARASIZLIK BALLADI

Türküye benzeyen bir ürkü
Yetse de, yetmese de kesemde..
Görsem de, görmesem de
Ensemde
Hüzünden söz ediyor boyuna.
Dinlesem de, dinlesem de..

Ürküye benzeyen bir türkü,
Üstümden başımdan okunuyor,
Saçımdan, sakalımdan..
Söylesem de, söylesem de.

DENİZİN BALLADI

Gözlerin en bakışında
Bir en deniz,
Ve denizin en gözünde
Bir bakış, o sensin deniz..

O bakışa ben baktım..
Deniz bakışındaydı, baktım
Bakışındaydı gözleri,
Gözlerindeydi deniz.

OTOKOPİ

Öncesinde yenidendim, sonrasında eskidendim.
Geldim gördüm betikleri, anladım bir nedendim.
Bir oyunda üşüdüm, bir oyunda terledim.
Birine merdivendim, öbürüne gidendim.

ÜSTÜNE-ÜSTÜNE

Her rengin bir anlamı bir de görüntüsü var,
Her anlamın bir rengi, düşünlerde süsü var.
Üstüne ha üstüne gitsem rengin, anlamın..
Üşüyen kavramların bende bir örtüsü var.

SU

Kirli eller daha temiz.

Temiz elli

Kirli gönüllerden.

Ne dersiniz?

Yaşam öyküleri, sanıldığıınca karışimsız
değil, karışımıdır.

Her bir yaşam öyküsü, öbür yaşamların
parçacıklarıyla tamamlanır.

ÖĞÜT

Okulda, anladıkça başaracaksın.
Yaşamda, başardıkça anlayacaksın.
Gelecek mutlu-mutsuz, inanmasan da;
Gözlerin yaşardıkça anlayacaksın.

DENİZİN DELİSİ

Unutmak mı, delisin,
Gitmesem de bekler orada deniz.
Gelirsem bilmelisin.
Benim beklememdir burada deniz.

Gitmek gibi geleceğim
Denizin delisine.
Delinin denizi gibi,
O ne kadar giderse.

SÖZCÜL

Birisi gelse,
Bana candan bir şey verse,
Ben de alsam;
Ne iyidir
Onun ve benim için.

Birisi gelse,
Bana bir söz dese,
Ben de anlamasam;
Ne kötüdür
İkimiz için.

Birisi gelse,
Benden bir şey çalsa,
Ya da saklasa;
Bu yıkımdır
İkimizden birisi için.

AĞLAMAK

Ağlamak

Bazı acılarda yetmez

Bazı ölümlere

Örtüsüdür bazı acıların

Örter, örtülmez

Savunur bir süre

Ağlayanlar sevinmeli

Sevin ağlayabiliyorsan

Acılar ardarda dinmeli

Durur bir nöbetçi gibi

Durur bir bekçi gibi

Zamana gülmeli-gülmeli.

Sevin ağlayabiliyorsan

Unutmanın kardeşidir ağlamak

Uyur uyanır yatağında duyguların

Düşüncenin kucağında hep çocuktur

Ağlamak.

ZELZELE

Sen ona uyanırsan o sana hep sen durur,
Sen onu bilmesen de o seni hep bilen durur,
Sepetinden sulu, kanlı yangınlar damlar;
Bana senden vurur,
Sana benden durur.

Unutturur hep kendisini, öyle gelir,
Sonra da hiç hatırlamaz..
Duyan da bir, duymayan da bir.
Hiç bir kan yetmez buna;
Ona
Uyuyan da bir, uyumayan da bir.

DÜNE GİDEN

Olmamış bir şeye inanan insan
Geride, hep geridedir.
Tüm olmakta olanları
Değil anlamak, göremez bile.
Karanlığını yoğun'a boyar,
Bir bugün içinde ölemez bile..
Gider, boyuna düne gider.

KURŞUN KALEM

Bana biri bir söz etse
O sözü sonra o'
Na anlatsam, yinelesem.
Yazsam,
Çizsem.

O beni dinlese,
Bana
Ben o
Sana
Söylediğim sözü
Bilsen
Unuttum
Dese;
Aklınca
Silmeyi
Denese.

Ben de ona
Sen o
Bana
Dediğin sözü
Söylemeseydin
Bana
Ne
Desem.

Onun bana
Söyleyip unuttuğu'

Nu sandığı
Sözü
Ben ona
Unutmadığımı
İletsem.

O'
Na
Sussam..
Ben.
O, silinir gider,
Ben yazar giderim.

ALDANI-ALDATI

I

Benim düşlerimin içinde
O uyuyordu, duyuyordum.
Ben bir uykusunda onun,
Bir düş'ünde bulundum..
Uyuyordu, duyuyordu,
Avundum.

II

Benim düşlerimin içinde
O uyumuyordu, biliyordum.
Ben ne bir uykusunda onun,
Ne de bir düş'ünde bulundum..
Bulunsaydım,
Vururdum.

SINIR BİR ÇİZGİDİR
İKİ OKUNUR

Sınırlar
Her zaman,
Her an,
Yakından,
Uzaktan
Birbirlerine bakışılar,
Durmadan birbirlerine
Kendilerini taşıırlar.

Birindeki nöbetçi
Öbüründekine bekçidir.
Her ikisi de yakın
Birbirine
Her ikisi de uzak
Bir
Olasılığa
Karşı'dırlar.

DÜN ODAMI TOPLADIM

Nasıl da hiç sezdirmeden birikişmiş yanyan'larca
Kalem kalıntılarından, bozuk çakmaklara kadar,
Oyuncak parçalarından / bir sürü şey / kutularca,
Hangi kapının olduğu unutulmuş anahtarlar.

Unutulmuş, anılmamış, bu unuttum'lar, anım'lar,
Onlar da mı uçuşurlar bütün bunlar atılınca.
Artık uyansalar bile bana uzanamaz onlar,
Dağıtınca, toplayınca, yerimize alışınca.

Zamanında olmalıydı, atılımlar, katılımlar,
Ne ben onları anlarım, ne de onlar beni anlar;
Bir bütünmüş yarımlaşmış karşısından bakılınca.

Bir düğme, ki iliği yok, sökülmüş bırakılınca,
Sedef bir çakıymış ama, kırık ucu paslanınca;
Camları kırık gözlükler hangi gözlerle bakarlar.

IŞIMAK YAŞATMAKTIR

Gecelerin karanlık bölümü
Sesleri büyütüyor
Uykusuzluğun kucağında
Emziriyor ölümü.

Büyütüyor sesleri
Karanlık bölümü gecelerin.
Yıldızları çağırmalı
Işıtmalı o büyüyen sesleri.

KONU

Ben gözlem öykülerini az severim.
Gitsem gitsem,
Öyküleri özlem olan
Delilere giderim.

Ben çiçeklileri
Renklileri
Delileri severim,
Bir de delilikleri.

Bir olay yoktur;
İçiçe'dir olaylar.
Bir olay; içinde adamlar..
Bir adam; içinde olaylar.

Öykü mü?
Kendini yaşarken romanlaşır.
Bir bitki, bir fidan, bir ağaç?
Kendini aşarken ormanlaşır.

Doğa? Kimine bir öykü, kimine bir roman..
Yalına iner giriftliğinde.
Bir çoban?
Bin çobandır ovadan indiğinde.

ŞİMDİ

Unutulmamak savaşımında
Anlayorum biz yaşlıların
Çirkin kalan
Haklı direnişlerini
Anlamsızca
Gençleri güzel kılan
Az deneylerinde
Haksızca.

AZ ACI

Saygın ölü;
Yaşarken tanış olmadık
Seninle,
İyi ki.

TAPAN TAPILAN

Her şeyin var nerde'leri
Bir-bir açar perdeleri
Her perdede oraları
Açılı kapanı gelir

Pencerenin kapanları
Cam takıp da kıranları
İçe dışa bakanları
Kıranla yapanı gelir

Yeni gelen hep yabancı
Düşer başına tavanı
Tapılan durur da hani
Bakarsın tapanı gelir

ÇARŞI

Ölçü mü, tartı mı,
Önü mü, ardı mı,
Eksi mi, artı mı,
Gördünüz tartıyorum.

Kurusunu, yaşını,
Sonunu ve başını,
Gözünü ve kaşını,
Ayırdım tartıyorum.

Bir oyuncak terazide,
Usta, ünlü bir terzide,
Kınamadan sizi de
Düşündüm tartıyorum.

GRAFİK

Her uzun, başka başka kişilere
Başka başka şeyler anlatır,
Unuturlar başka başka.

Her çok, birçoklarına
Bir çok şeyler anlatır;
Taşırlar başka başka.

Her iri, küçükleri kızdırır
Sesde, renkte, yolda, yöntemde;
Birleşirler başka başka.

Her büyük, boy'undan anlaşılmaz,
Tarlalarda, dağlarda dolaşır;
Yetişir başka başka.

ÖYKÜNÜN BİTİMİ

Bİrının kendini istediği gibi görmesi,
Öbürünün kendini olduğu gibi görmesi,
Öyküdür istense istenmese kişi yaşarken;
Birininki onca'dır, öbürü kendi ölmesi.

SENİ SAKLAYACAĞIM

Seni saklayacağım inan
Yazdıklarımda, çizdiklerimde,
Şarkılarımda, sözlerimde.

Sen kalacaksın kimse bilmeyecek
Ve kimseler görmeyecek seni,
Yaşayacaksın gözlerimde.

Sen göreceksin, duyacaksın
Parıldayan bir sevi sıcaklığı,
Uyuyacak, uyanacaksın.

Bakacaksın, benzemeyor
Gelen günler geçenlere,
Dalacaksın.

Bir seviyi anlamak
Bir yaşam harcamaktır,
Harcayacaksın.
Seni yaşayacağım, anlatılmaz,
Yaşayacağım gözlerimde;
Gözlerimde saklayacağım.

Bir gün, tam anlatmaya..
Bakacaksın,
Gözlerimi kapayacağım..
Anlayacaksın.

KALDI

Anılarla umu'lar arasındaki ip,
Kimiler birini, kimiler öbürünü özleyip,
Asılı bir yaşam gerildi kaldı.

Doğum yeri anılardı yaşamın,
Öbürüydü başladığı yerde akşamın,
Yaşam boyu can-içre serildi kaldı.

Bir ülkeydi, bir insandı, bir andı
Oradayken burada, bur'dayken or'da yandı
Yaşam-altı düşlerde gezildi kaldı.

Bir kadındıysa gençliği güzelliği çürüdü
Bir erkekiyse koş düşündü felç yürüdü
Ve “ahmak ayaklar” altında ezildi kaldı.

Çerçevesi yoktu yapılan resmin
İçinde dolaşan karda ayak izlerinin
Yaşam diye bir tablo çizildi kaldı.

Anılarda bir tipi, umudlarda bir sis
İkisi de bizsiz, ikisi de isimsiz
Şarkıları bitmeden kurşuna dizildi kaldı.

Anı:

“...Benim güzel çocukluğumu

Ahmak bir ayak ezdi...”

Asaf Hâlet Çelebi.

Bir Şey olmasaydı
yazmak olmayacaktı..
Başka bir Şey de
olmasaydı
Silmek olmayacaktı.

SEVİNÇ İLE HÜZÜN

Sevinci kapıştılar taşımayı bilmeden,
Şimdi bilen yok, nerede oturuyor.
Köyün delisi Hüzün, yalnız kaldı yollarda
Adam-adam sınıyor, arıyor yoldaşını..
Kıskandıran özlemi, yüzünden okunuyor.

Görünüp siliniyor o gündenberi
Sevinç bir an gözlerde, dudaklarda,
Yerini sevgilisi Hüzün'e bırakıyor..
Sevinç'se uzaklarda, hep uzaklarda,
Şöyle bir görünüyor, hemencecik uçuyor.

İşte o günden beri gözlerde, dudaklarda
Hüzün, aramaktadır yitik yavuklusunu,
O günden beri Sevinç yerinde durmaz
Ve kişiliğini ararken uzaklarda
O günden beri kimliksiz hüzün olmaz.

HACI MURAD ORATORİO'SU

ORATORİO'YA GİRİŞ

Konuşmak küçülür-küçülürse

Adı değişir susmak olur

Ağlamak büyür-büyürse

Adı değişir susmak olur

Kucağında susmak adlı bir çocuk

İkisi de küçük

Bakışlarında susmak adlı bir kuş

Uçmuş da uçmuş

Bir anda iş işten geçik

İki ölüm kadar seçik

Konuşmak küçülmüş küçülmüş

Adı değişmiş susmak olmuş

Ağlamak büyümüş büyümüş

Adı değişmiş susmak olmuş

Hacı Murad üstüne yürümüş yürümüş

Bunu gören Kızılırmak olmuş

Her akşam gün batarken

Güneşi hiç ellemeden ve hiç görmeden

Kızılırmak denize rengini yazmış

ORATORİO

Yüreğine yok yazılıyor, onanmazlığına var yazılıyor.
Boyuna yeniden bir büyük yok hazırlanıyor ona,
Onun dününe, bugününe, yarınına
Ki artık o da hiç bilmeyecek
Boyuna arayacak, boyuna gidecek susmalarına susmalar..

Kimine unutmak bile çok, kimine unutmamak az
Benim, senin, onun-bunun yerine.
Bir kar dinmeden ona yaz boyu yağar da yağar..
Sisyphus'un kayasını andıran dağdelen bir ok
Bir tüfek patlaması gibi derine, hep derine
Hacı Murad'ın susmasını kazar da kazar.

Bir çizgidir çizilmiştir ondan önce,
Gelir Bafra'lardan İstanbul'lara kadar.
Kızılırmak akar, gelmiştir taa nerelerden
Ve batan güneşi hiç ellemeden ve hiç görmeden
Vura vura akşamları ve bir denizi kana boyar.

Gelen ya da gelecek şu öte karanlıklar adına
Bir fener, yıldız-yıldız gazyağını çakar.

Bir yoğun, bir özel su sabah-akşam hiç durmaz;
Yalın bir sucasına hava olur yüreğine damlar.

Yüklenir bir anda bin doğumu o yaşam boyu
Bin ölümü bir anda yüklendiği kadar.

Yazgının kesiştiği alınlar bir avuç değil,
O merminin yoluna, mermi onun yoluna çıkar.

Ne bir çiçek, ne bir demet, ne bir yumak;
Ellerinde bir çile, ör örebildiğin kadar.

Balıkların yazdığını sularda su okur,
Havalarda çizim çizim dolaşırken kuşlar.

Şiirlere uzanır susmalarını çoğaltmak için;
Alır da Murad'ını o yollardan yollara vurgular.

Bir kapıdan geçmiştir, onu o seçmemiştir;
Arkasından o kapı ona bakar da bakar.

Üstüne yürümüştür, bir yürek çürümüştür.
Bu ne özel bir iştir ağalar, beyler, dostlar.

Bir merminin önüne durmaya yetişecek..
Şimdi o oradadır, onu ergeç yakalar.

Çok önceden patlamış bir tüfek biliyorum..
Bafra'da patlamıştır, gelmiştir bana kadar.

Artık hep orada olacak oradaki o adam
Buradayken orada olmak istediği kadar.

HARCAMALAR

Mektuplar aldım sevindim,
Birinde denmiş geliyorum
Öbüründe yazılmış geleceğim.
Bekledim bekleyorum..
Bir yaşam verdim.

Açtım bir başkasını,
Uzun-uzun yazmış gel.
Okumadan arkasını
Gittim gidiyorum
Bir başka yaşama bedel.

Biri demiş sen, biri demiş ben.
Seni ben anladım, beni sen.
Bir yaşam daha verdim
Beklerken, giderken, dönerken.

Kaldı elimde üç-beş mektup,
Üç-beş yaşam.
Bir onları da açsam okusam
Önceki yaşamları unutup
Ya beklesem, ya da gidip arasam.

Ne bir iz geliyorum deyenden,
Ne de gel yazandan.
Bunları düşünüp dururken
Bir yaşam daha gitti elimden
Başkalarınca saklamak varken.

Ama ben umudluyum bundan;
- Yüzümden, gözümden belli -
Umudu umudumla harcadığımdan..
Bundan sonra belki
Bir yaşam daha çıkar mektubumdan.

Her şeyi süpürebilirsin;

Sonbaharı süpüremezsın.

KALMAK TÜRKÜSÜ

Daha gidilecek yerlerimiz var
u sohbetinizi dinler gideriz
Cotuka arkılar, türküler, sazlar
Rakı mı, şarap mı, içer gideriz

Gese de umudun baharı yazı
Gözlerde kalıyor yaanmı izi
Kimseler kınamaz burada bizi
Ne varsa hesabı der gideriz

Söyleyecek sözü olan anlatsın
İsterse içine yalan da katsın
Yeter ki kendinden, bizden söz etsin
Yalanı dođruyu sezer gideriz

Neler gördük neler bu güne kadar
Daha gidilecek yerlerimiz var
Bizi buralarda unutamazlar
Kalacak bir türkü söyler gideriz

Sevgiye var olduk sevdik sevildik
Kavgalara girdik öldük dirildik
Bir anlam fırını içinde pitik
Anlamlı güzeli sever gideriz.

BİLSEYDİ EĞER

Bir şiir bir geceye değer,
Bir şiir bir uykuya değer,
Bir şiir bir uyanmaya değer,
Bir şiir bir sigaraya değer,
Bir şiir bir rakıya değer,
Bir şiir bir şarkıya değer,
Bir şiir bir türküye değer,
Bir şiir bir ağrıya değer,
Diye-diye..
Meğer.

CAĞALOĞLU YOKUŞU

Dün gece yokuşu çıkıyordum,
Günlerden yetmişsekizdi..
Yaymacı
Eski kitaplarını bekliyordu
Kaldırımında
Eskiden olduğu gibi,
Alsınlar okusunlar diye
Başkaları da.

Bazı yerler değişmiş,
Bazı yerler eskiden olduğu gibi
Hiç değişmemiş..
İnenlerle çıkanlar;
Yaşlısı, genci
Basımevi, kitabevi..
Gelenlerle, kalanlar..
Aynı umular, aynı bekleyiş..
Adlarda, yapılarda okunuyor
Olmuşlarla olanlar..
Yalnız bir şey değişmemiş;
İniş-çıkış, geliş gidiş.

>

Bu yalnız benim için değil..
Nasılsa benden önce;
Yüz, seksen, elli..
Benden sonra da olacak,
Besbelli.

Benim de demek istediğim:
Dün gene yokuşu çıkıyordum
Günlerden yetmişsekizdi..
Onu-buna kimilerini sordum,
Çok azı bildi.

İşte geçerken dün o yokuşdan,
Günlerden yetmişsekizdi,
Saat yetmişsekizdi..
Otuzsekiz saat önce oradan
Şarkılarıyla, şiirleriyle
Bir şarışın geçmişdi..

Onu soruyordu şimdi
Bir sakallıdan..

Ne bilsindi.

Yalnızlık paylaşılmaz..

Paylaşılsa yalnızlık olmaz.

YALNIZ'IN DURUMLARI

I

Her şeyi süpürebilirsin;
Sonbaharı süpüremezsın.

Sen herşeyi süpürebilirsin;
Sonbaharı süpüremezsın.

Yalnızsa,
Sürekli bir sonbaharı
Süpürür hep..
Düşünemezsin

II

Yanar
Sobasında
Yalnız'ın
Üşüyen
Bakışları.

Lâmbasında
Karanlığa dönük
Bir ılık
Titrer
Sönük-sönük.

Penceresi
Dışına kapanmıştır,
Kapısı

İçine örtük.

III

Yalnız
Bin yıl yaşar
Kendini
Bir an'da

IV

Yalnız'ın
Nesi var, nesi yoksa
Tümü birdenbire'dir.

V

Yalnız
Bir ordudur
Kendi çölünde..

Sonsuz savaşlarında
Hep yener
Kendi ordusunu.

VI

Yalnız'ın
Sakladığı bir şey vardır;
Boyuna yerini değiştirir,
Boyuna onu arar..

Biri bulsa diye.

VII

Yalnız

Hem bilgesi,
Hem delisidir
Kendi dünyasının.

Ayrıca;
Hem efendisi,
Hem kölesidir
Kendisinin.

Tadını çıkaramaz
Görece'siz dünyasında
Hiçbirisinin.

VIII

Yalnız
Sürekli dinleyendir
Söylenmemiş bir sözü.

IX

Sözünde durması
Yalnız'ın yalancılığıdır
Kendisine..

Hep yüzüne vurur utancı..
O yüzden
Gözlerini kaçırır
Gözlerinden.

X

Yalnız'ın odasında
İkinci bir yalnızlıktır
Ayna.

XI

Yalnız
Hep uyanır
İkinci uykusuna.

XII

Yalnız
Kendi ben'inin
Sen'idir.

XIII

Bir sözde saklanmış bir yalanı
Bir gözde okuduğundan
Bakmaz kendi gözlerine bile.

XIV

Her susadığında
O
Kendi çölündedir.

XV

Kendi öyküsünü
Ne anlatabilen,
Ne de dinleyebilen.

Kendi türküsünü
Ne yazabilen,
Ne söyleyebilen.

XVI

Bir zamanlar güldüğünü

Anımsar
da..

Yoğurur hüznün'ün çamurunu
Avuçlarında.

XVII

Yalnız
Aranan tek görgü tanığıdır
Yargılanmasında
Kendi davaasının..

Her duruşması ertelenir
Kavgasının.

XVIII

Yalnız
Hem kaptanı
Hem de tek yolcusudur
Batmakta olan gemisinin..

Onun için
Ne sonuncu ayrılabilir
Gemisinden,
Ne de ilkin.

XIX

Yalnız'ın adı okunduğunda
Okulda ya da yaşamda..
Kimse
“Burada”
deyemez..
Ama

Yok da..

XX

Uykunun duvarında başladı..
Önceleri bir toz gölgesi sanki;
Sonra bir yumak yün gibi.

Ama şimdi iyice görüyor
Örümceğin ağını
Gün gibi.

XXI

Yalnız
Duymuş olduğunun sağrı,
Görmüş olduğunun körü
Dür..

Ölür ölür öldürür,
Öldürür öldürür ölür.

Duyduklarını unuttur,
Duyacaklarını düşünür.

XXII

Yalnız'ın adına
Hiç kimse konuşamaz..

O
Kendi kendisinin
Sanığıdır.

XXIII

Yalnız

Önceden sezer
Sonra olacakları..

Paylaşacak biri vardır;
Anlatır anlatır ona
Olanları, olmayacakları.

XXIV

Her leke
Kendisiyle çıkar.

Özdemir Asaf (Ankara, 11 Haziran 1923 – İstanbul, 28 Ocak 1981) Danıştay Üyesi Mehmet Asaf'ın oğludur. Babasını kaybettiği yıl (1930) Galatasaray Lisesi'nin ilk kısmına girdi. 1934 yılındaki Soyadı Kanunu'yla 'Arun' soyadını aldı. 1941 yılında on birinci sınıfta, bir ek ara sınavla Kabataş Erkek Lisesi'ne geçip 1942 yılında mezun oldu. İki yıl İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi'ne, üçüncü sınıfa kadar İktisat Fakültesi'ne devam etti, o dönemde iki yıl olan Gazetecilik Enstitüsü'nün birinci sınıfını okudu.

İlk yazısı 1939 yılında *Servetifünun-Uyanış* dergisinde çıktı. Şiir, yazı ve çevirilerini *Amaç*, *Büyük Doğu*, *Dost*, *Edebiyat Dünyası*, *Kaynak*, *Küçük Dergi*, *Seçilmiş Hikâyeler*, *Servetifünun-Uyanış*, *Şadırvan*, *Türkçe*, *Türk Dili*, *Varlık*, *Yeditepe*, *Yenilik*, *Yirminci Asır* gibi dergilerde ve *Vatan* gazetesinin sanat sayfalarında yayımladı. *Zaman* ve *Tanin* gazetelerinde çalıştı, çeviriler yaptı. Bir süre sigorta prodüktörü olarak çalıştı. 1951'de Sanat Basımevi'ni kurarak matbaacılığa başladı ve kitaplarını 'Yuvarlak Masa Yayınları' adı altında yayımladı. 1972 yılında Bebek'te "Şimdi" isimli Biblio, Bar, Restoran açtı, yaşamının kalan süresinde mekânında sanatçı dostlarını ve her yaştan, her meslekten insanı ağırladı.

Özdemir Asaf, şiirlerinin özü ve sesiyle, dönemlerin ve akımların ötesinde, çağdaş Türk şiirinin en özgün isimlerinden biridir.

Yapıtları:

Şiir: *Dünya Kaçtı Gözüme* (1955), *Sen Sen Sen* (1956), *Bir Kapı Önünde* (1957), *Yumuşaklıklar Değil* (1962), *Nasılsın* (1970), *Çiçekleri Yemeyin*, (1975), *Yalnızlık Paylaşılmaz* (1978), *Benden Sonra Mutluluk* (1984) **Etika:** *Yuvarlağın Köşeleri* (1961), *Yuvarlağın Köşeleri II* (1986) **Öykü:** *Dün Yağmur Yağacak* (1987) **Otokopi, Deneme:** 'ça (1988) **Çeviri:** *Reading Zindanı Balladı* - Oscar Wilde (1968).

*Özdemir Asaf'ın
YKY'deki kitapları:*

Çiçek Senfonisi (2008)
Kırılmadık Bir Şey Kalmadı (2009)
Dokuza Kadar On (2010)
Benden Sonra Mutluluk (2010)
Sen Bana Bakma, Ben Senin Baktığın Yönde Olurum -
Kendi Sesinden Şiirler (2012)
Yalnızlık Paylaşılmaz (2014)
Lavinia (2014)